Lietas arhīva Nr. K71-0570-20/36
ECLI:LV:VRT:2020:1105.11280035219.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valkā 2020. gada 5. novembrī

Vidzemes rajona tiesa
tiesnese Sanita Babre,
piedaloties prokurorei Santai Veidei,
aizstāvei Inesei Baikovskai un
aizstāvei Sarmītei Jakovickai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas un /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, 185. panta pirmās daļas un 314. panta pirmās daļas

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja svešas, kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā.

/pers. A/ laika posmā no 2019. gada 1. oktobra līdz 2019. gada 22. novembrim, precīzāk kriminālprocesā nenoskaidrotā laikā, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt zādzību, /adrese/, pa neaizslēgtām garāžas durvīm iekļuva /pers. C/ piederošajā mājā, to pārmeklēja un slepeni nozaga /pers. C/ piederošu naudu 12 000,00 EUR un naudas maku 100,00 EUR vērtībā. Nozagtās mantas /pers. A/ aiznesa sev līdz un rīkojās ar tām kā ar sev piederošām, nodarot cietušajai /pers. C/ mantisku kaitējumu 12 100,00 EUR.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodalījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā.

/pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

/pers. B/ 2019. gada 26. septembrī, ap pulksten 14.55, /adrese B/, būdams alkohola ietekmē, mantkārīgu motīvu vadīts, atrodoties zemnieku saimniecības "Birznieki" veikala "Ungurpils" tirdzniecības zālē veikala darbinieka klātbūtnē paņēma no tirdzniecības plaukta divas 0,5l tilpuma pudeles stiprā alkoholiskā dzēriena "Bonoparte" katru 8,39 EUR vērtībā un vienu 0,7l tilpuma pudeli degvīnu "Švāģeris" 10,30 EUR vērtībā un, ignorējot veikala darbinieka prasības nolikt vietā paņemto preci, izgāja no veikala, nesamaksājot par preci. Tādejādi /pers. B/ atklāti nozaga zemnieku saimniecībai /Nosaukums/ piederošo mantu 27,08 EUR vērtībā, ar to nodarot mantisku kaitējumu minētās summas apmērā.

Ar šādu savu rīcību /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodalījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

/pers. B/ izdarīja svešas mantas tīšu iznīcināšanu.

/pers. B/ 2019. gada 21. novembrī, ap pulksten 21.29, atrodoties /adrese/, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rimi Latvia" veikalā "Rimi Mini Cēsu 23", būdams alkohola reibumā, tīši, ar roku nogrūda no alkoholisko dzērienu plaukta sešas pudeles 0,5 litru tilpuma degvīnu "Moskovskaya Horser.Honey" katru 9,99 EUR vērtībā, astoņas pudeles 0,5 litru tilpuma degvīnu "Moskovskaya Cranberry Lime" katru 9,99 EUR vērtībā un sešas pudeles 0,5 litru l tilpuma degvīnu "Moskovskaya Pickle Dill" katru 9,99 EUR vērtībā, kuras nokrita uz grīdas un saplīsa. /pers. B/ noziedzīgās darbības rezultātā tika pilnībā iznīcināta SIA "Rimi Latvia" piederoša manta – divdesmit alkoholisko dzērienu pudeles 199,80 EUR vērtībā.

Ar šādu savu rīcību /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā.

/pers. B/ iegādājās un realizēja mantu, kuras vērtība nepārsniedz ievērojamu apmēru, apzinoties, ka tā iegūta noziedzīgā kārtā.

/pers. B/ laika posmā no 2019. gada 1. novembra līdz 2019. gada 5. novembrim, precīzāk kriminālprocesā nenoskaidrotā laikā, atrodoties mājā /adrese/, zinot, ka/pers. A/ zādzības izdarīšanas rezultātā ir ieguvis naudu, saņēma no /pers. A/ kā dāvinājumu minēto naudu 900,00 EUR apmērā.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. B/ realizēja mantu, kuras vērtība nepārsniedz ievērojamu apmēru, apzinoties, ka tā iegūta noziedzīgā kārtā.

/pers. B/, nolūkā realizēt no /pers. A/ iegādāto naudu, laika posmā no 2019. gada 5. novembra līdz 2019. gada 26. novembrim, precīzāk kriminālprocesā nenoskaidrotā laikā, tirdzniecības centrā "Valleta", Rīgas ielā 4, Valmierā iegādājās rokas pulksteni "OMAX.S.A." 99,00 EUR vērtībā, veikalā „Tele 2" iegādājās mobilo telefonu "HUAWEI P smart Z" 200,00 EUR vērtībā un telefona maciņu 30 EUR vērtībā, kā arī 2019.gada 7. novembrī Cēsu ielā 20, Valmierā, veica apmaksu 500,00 EUR skaidrā naudā sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "UNCE" par viesnīcas pakalpojumiem. Atlikušo naudu 71,00 EUR /pers. B/ realizēja, iegādājoties sev jaunas drēbes tirdzniecības centrā "Valleta", apmaksājot rēķinus kafejnīcās un pērkot sev pārtikas preces.

Tādā veidā /pers. B/ iegādājās un realizēja naudu, t.i. - mantu 900,00 EUR, kas nepārsniedz ievērojamu apmēru, apzinoties, ka tā iegūta noziedzīgā kārtā.

Ar šādu savu rīcību /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas atzina pilnībā, piekrita apsūdzībā norādītajām faktiskajām darbībām un juridiskai kvalifikācijai. Apsūdzētais piekrita, ka netiek veikta pierādījumu pārbaude, norādot, ka viņam ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un sekas. Apsūdzētais daļēji – 5000 EUR apmērā – atzina cietušās /pers. C/ pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Apsūdzētais/pers. B/ savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, 185. panta pirmās daļas un 314. panta pirmās daļas atzina pilnībā, piekrita apsūdzībā norādītajām faktiskajām darbībām un juridiskai kvalifikācijai. Apsūdzētais piekrita, ka netiek veikta pierādījumu pārbaude, norādot, ka viņam ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un sekas. Apsūdzētais pilnībā atzina cietušo SIA "Rimi Latvia" un ZS "Birznieki" pieteiktās kaitējuma kompensācijas.

Pierādījumu pārbaudes neveikšanai lietā par noziedzīgo nodarījumu apstākļiem un SIA "Rimi Latvia" un ZS "Birznieki" pieteikto kompensāciju apmēru piekrita arī prokurore, apsūdzēto aizstāves, /pers. C/ un cietušo ZS "Birznieki" un SIA "Rimi Latvia" pārstāvji.

Tiesa procesā iesaistītajām personām ir izskaidrojusi pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālo būtību, sekas.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, 185. panta pirmās daļas un 314. panta pirmās daļas un apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas atzina pilnībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un sekas apsūdzētajiem tika izskaidrotas, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par apsūdzēto vainu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu nolēma pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā attiecībā uz apsūdzībām neizdarīt.

Apsūdzētajiem celtās apsūdzības atbilst Kriminālprocesa likuma 405. panta pirmās daļas noteikumiem./pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas un /pers. B/ darbības pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, 185. panta pirmās daļas un 314. panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un, bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, apsūdzēto vaina viņiem inkriminēto noziegumu izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un tiesai nerodas šaubas par apsūdzēto vainu.

Ņemot vērā norādīto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu, apsūdzībām pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīts. Pierādījumu pārbaude netiek izdarīta arī attiecībā uz lietā pieteiktajām cietušo – SIA "Rimi Latvia" un ZS "Birznieki" – kaitējuma kompensācijām.

Tā kā /pers. A/ pilnībā atzīst savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, bet nepiekrīt tikai kaitējuma kompensācijas apmēram un šis apmērs neietekmē noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta otro daļu veic pierādījumu pārbaudi tikai jautājumā par /pers. C/ pieteikto kompensācijas apmēru.

Nosakot apsūdzētajiem piemērojamo sodu, tiek ņemts vērā Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis – atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem, kā arī panākt, lai notiesātie un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu tiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Apsūdzētie piekrita lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tā izmantojot savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiek ņemts vērā pie soda veida noteikšanas (skatīt, piemēram, Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmumu lietā SKK-232/08).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu, apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas, ir klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu /pers. B/ izdarītie noziegumi, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, un pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas un 314. panta pirmās daļas ir klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā /pers. A/ inkriminētais noziedzīgais nodarījumus un /pers. B/ inkriminētie Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti tīši (ar nodomu). Ar tiem tika apdraudētas personu tiesības uz īpašumu, nodarot cietušajiem zaudējumus. Arī Krimināllikuma 314. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ ir izdarījis tīši (ar nodomu), ar to apsūdzētais ir apdraudējis juridiskās intereses noziedzīgu nodarījumu atklāšanā un novēršanā.

Pārbaudot /pers. A/ personību, ir noskaidrots sekojošais. Saskaņā ar Sodu reģistra datiem apsūdzētais iepriekš vairākas reizes ir kriminmāli sodīts (lietas 2. sējuma 11.–19., 31.–33. lapa, lietas 1. sējuma 30.– 34. lapa). Noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī apsūdzētais bija sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 8. maija spriedumu par Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, sods izciests 2019. gada 8. februārī. Pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas šajā kriminālprocesā, /pers. A/ tiesāts ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 11. februāra spriedumu par Krimināllikuma 143. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem un 28 dienām, spriedums stājies spēkā 2020. gada 22. februārī, soda izciešana nav uzsākta tā kā /pers. A/ atrodas apcietinājumā šajā kriminālprocesā, ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumu par Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā un 175. panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2020. gada 10.martā, soda izciešana nav uzsākta, tā kā /pers. A/ atrodas apcietinājumā šajā kriminālprocesā.

Arī iepriekš /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā. Tā, piemēram, ar 2016. gada 16. janvāra Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā, 15. pantā un 180. panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumos un sodīts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un diviem mēnešiem, sodāmība dzēsta, ar Limbažu rajona tiesas 2015. gada 14. aprīļa spriedumu /pers. A/ notiesāts par Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un desmit mēnešiem, minētais spriedums daļā par piemēroto sodu ar Vidzemes apgabaltiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu atcelts, /pers. A/ tiesājot pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu septiņiem mēnešiem, sodāmība dzēsta.

Neskatoties uz /pers. A/ iepriekš piemērotajiem brīvības atņemšanas sodiem, notiesātais turpina izdarīt līdzīgus noziedzīgos nodarījumus, nodarot cietušajiem mantisko kaitējumu.

/pers. A/ pēdējā gada laika nav sodīts administratīvi. Pēdējo reizi administratīvā kārtā /pers. A/ sodīts 2014. gada 28. februārī, piemēroto naudas sodu nav samaksājis (lietas 1. sējuma 29. lapa abas puses). Apsūdzētajam pašlaik ir četrdesmit astoņi gadi. Pirmstiesas procesā noskaidrotā informācija (lietas 1. sējuma 23., 27. lapa, lietas 2. sējuma 4. lapa) liecina, ka apsūdzētais nav precējies, viņa apgādībā nav reģistrētas personas, ir ieguvis 12 klašu izglītību, strādā gadījuma darbus. Tiesas sēdē apsūdzētais norādīja, ka viņam ir patstāvīga dzīvesvieta, kur dzīvojis visu mūžu, esot tuvinieki, kuri palīdzēšot pēc atgriešanās no ieslodzījuma vietas. Apsūdzētais norādīja, ka pēc atbrīvošanās plāno atsākt strādāt algotu darbu.

Pārbaudot /pers. B/ personību, ir noskaidrots sekojošais. Atbilstoši informācijai no Sodu reģistra (lietas 1. sējums 81.–86. lapa) /pers. B/ viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus izdarījis būdams sodīts. Ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 7. janvāra spriedumu par Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā, 130. panta otrajā daļā, 132. pantā un 175. panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un vienu mēnesi, sods izciests 2019. gada 7. septembrī, noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī sodāmība nebija dzēsta, ar Limbažu rajona tiesas 2017. gada 18. oktobra spriedumu par Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā un 175. panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un vienu mēnesi, sodāmība nav dzēsta, ar 2017. gada 19. augusta Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. B/ notiesāts par Krimināllikuma 175. ceturtajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz pieciem gadiem un ar policijas kontroli uz diviem gadiem, brīvības atņemšanas sods izciests 2015. gada 26. jūlijā, sodāmība nav dzēsta, ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 26. jūnija spriedumu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, sodāmība dzēsta.

Pēc tam, kad izdarīti noziedzīgie nodarījumi šajā kriminālprocesā, /pers. B/ ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 11. februāra spriedumu notiesāts par Krimināllikuma 180. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi un 13 dienām, sods izciests 2020. gada 21. jūnijā.

/pers. B/ iepriekš ir sodīts administratīvā kārtā – pēdējo reizi 2018. gadā 18. maijā (lietas 1. sējuma 81. lapa abas puses), piemērotos naudas sodus apsūdzētais nav nomaksājis.

/pers. B/ šobrīd ir 53 gadi. Pirmstiesas procesā noskaidrotā informācija (lietas 1. sējuma 184., 185., 191. lapa) liecina, ka apsūdzētais nav precējies, viņa apgādībā nav reģistrētas personas. Apsūdzētais ir ieguvis vidējo izglītību, strādā gadījuma darbus – palīdz zemnieku saimniecībā lauku darbos. Šo informāciju apsūdzētais apstiprināja arī tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētais tiesas sēdē darīja zināmu, ka pirms tiesas sēdes kādu laiku ir dzīvojis Bruknas muižā. Tur izdevies izmainīt savu attieksmi pret noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Diemžēl, neskatoties uz norādīto, pēc atgriešanās no Bruknas esot izdarījis jaunus likumpārkāpumus. Pauda cerību atgriezties Bruknas muižā, lai turpinātu laboties.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu abiem apsūdzētajiem atzīstams viens atbildību mīkstinošs apstāklis– apsūdzēto vaļsirdīga atzīšanās noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. B/ iepriekš vairākkārtīgi sodīts, šīs sodāmības nav noņemta vai dzēstas, tad apsūdzētā /pers. B/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli - noziedzīgo nodarījumu recidīvu. Turklāt apsūdzētā rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 185. panta pirmajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir konstatējams arī Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis- noziedzīgo nodarījumu izdarīšana alkohola ietekmē.

Tā kā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī /pers. A/ iepriekšējā sodāmība nebija dzēsta, saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu /pers. A/ atzīstams atbildību pastiprinošs apstāklis–izdarītais noziegums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 175. panta trešās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Krimināllikuma 185. panta pirmā daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Krimināllikuma 314. panta pirmā daļas sankcija kā sodu paredz soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Valsts apsūdzības uzturētājs abiem apsūdzētajiem lūdza noteikt sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas un brīvības atņemšanas veidā. /pers. B/ aizstāve lūdza tiesu apsūdzētajam piemērotos īslaicīgas brīvības atņemšanas un brīvības atņemšanas sodus saskaitīt daļēji, nosakot brīvības atņemšanas sodu mazāku par sešiem mēnešiem. /pers. A/ aizstāve lūdza tiesu mīkstināt valsts apsūdzības uzturētāja /pers. A/ lūgto sodu, lai dotu iespēju /pers. A/ atgriezties ģimenē.

Vērtējot /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiek vērtēti tā izdarīšanas apstākļi– apstākļi kādos izdarīta zādzība, iekļūšanas telpā veids, kā arī noziedzīgā nodarījuma rezultātā nodarītā kaitējuma apmērs, apsūdzētā darbības noziedzīgā mērķa sasniegšanai. Cietušajai/pers. C/ radītos zaudējumus lietā pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmērā apsūdzētais nav atmaksājis. /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajai /pers. C/ nodarītie zaudējumi vairākkārtīgi pārsniedz valstī noteikto minimālo mēnešalgu.

Vērtējot /pers. B/ noziedzīgo nodarījumu raksturu, tiek vērtēti to izdarīšanas apstākļi– apstākļi kādos izdarīta zādzība, mantas iznīcināšana, kā arī katra noziedzīgo nodarījumu rezultātā nodarītā kaitējuma apmērs, apsūdzētā darbības noziedzīgā mērķa sasniegšanai. Cietušajiem SIA "Rimi Latvia" un ZS "Birznieki" radītos zaudējumus lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju apmērā apsūdzētais nav atmaksājis.

Atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats apsūdzētajiem piemērot bargāku soda mēru Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros. Atbildību pastiprinoša apstākļa atzīšana liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006. gada 8. februāra lēmumā lietā Nr. SKK01-74/06).

Nosakot sodu /pers. A/, ir ņemts vērā, ka /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgo nodarījumu nedzēstas sodāmības laikā. Arī iepriekš /pers. A/ vairākkārt sodīts par analogu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Piemērotie brīvības atņemšanas sodi apsūdzēto nav atturējuši no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Atrodoties brīvībā, /pers. A/ nespēj atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un lietā noskaidrotā informācija liecina, ka tikai atrašanās brīvības atņemšanas iestādē attur apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Jauni noziedzīgi nodarījumi tiek izdarīti neilgi pēc soda izciešanas iepriekšējā krimināllietā. Tā piemēram, pēc atbrīvošanās no ieslodzījumu vietu pārvaldes Valmieras cietuma 2019. gada 8. februārī, kur izciests brīvības atņemšanas sods krimināllietā Nr.11280033017, /pers. A/ jau 2019. gada 16. aprīlī ir izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, par ko 2020. gada 22. februārī ir stājies spēkā spriedums krimināllietā Nr. 11280010119. Sodu reģistrā pieejamā informācija liecina, ka arī citos gadījumos /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus neilgā laika periodā pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas. Minētie apstākļi apsūdzēto raksturo negatīvi, kā personu, kuram ir tendence izdarīt mantiska rakstura noziegumus, tostarp noziedzīgus nodarījumus, kas vērsti pret personas mājokļa neaizskaramību. Nosakot sodu par Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods šajā gadījumā nevar nodrošināt Krimināllikumā definēto soda mērķu sasniegšanu. Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tostarp arī apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāma brīvības atņemšana. Tiesas ieskatā tikai brīvības atņemšanas sods nodrošinās Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definēto soda mērķu sasniegšanu.

/pers. A/, nosakot sodu par Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis. Ņemot vērā minētos apstākļus /pers. A/ par Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzētā smaga nozieguma izdarīšanu piemērojama brīvības atņemšana uz termiņu, kas pārsniedz vidējo brīvības atņemšanas soda termiņu par Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu – trim gadiem un sešiem mēnešiem.

/pers. A/ netiek piemērota mantas konfiskācija, jo atbilstoši Krimināllikuma 42. panta noteiktajam, nav konstatēta /pers. A/ konfiscējama manta.

Tiesa, nosakot sodu /pers. B/, ņem vērā, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgos nodarījumus nedzēstas sodāmības laikā. /pers. B/ vairākkārt sodīts par zādzību izdarīšanu un svešas mantas tīšu iznīcināšanu vai bojāšanu. Iepriekš piemērotie brīvības atņemšanas sodi apsūdzēto nav atturējuši izdarīt noziedzīgus nodarījumus. Atrodoties brīvībā, /pers. B/ nespēj atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Turklāt, kā redzams no lietas materiāliem, izdarot zādzību apsūdzētais nozadzis alkohola pudeles, kas nav uzskatāmas par pirmās nepieciešamības preci. Divi noziedzīgi nodarījumi izdarīti /pers. B/ atrodoties alkohola reibumā. Cietušajiem nodarīto mantisko zaudējumu /pers. B/ nav atlīdzinājis. Minētie apstākļi apsūdzēto raksturo negatīvi, kā personu, kuram ir tendence izdarīt mantiska rakstura noziegumus, tāpēc soda mērķis sasniedzams tikai piespriežot brīvības atņemšanas sodu. Nosakot sodu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 185. panta pirmajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods nevar nodrošināt Krimināllikumā definēto soda mērķu sasniegšanu. Fakts, ka nozagtā vai iznīcinātā priekšmeta vērtība nepārsniedza Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, neuzliekt tiesai pienākumu apsūdzētajam piespriest ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu. /pers. B/ Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma rezultātā formāli nav nodarīts zaudējums cietušajam, apdraudot vien juridiskās intereses noziedzīgu nodarījumu atklāšanā un novēršanā. Vienlaicīgi tiesa secina, ka /pers. B/ rīcība, iegādājoties, glabājot un realizējot naudas līdzekļus,

apzinoties, ka tā iegūta noziedzīgā kārtā, ir sodāma ar brīvības atņemšanas sodu, kas nosakāms nevis īslaicīgas brīvības atņemšanas bet brīvības atņemšanas veidā. /pers. B/, ņemot vērā viņa rīcībā esošo informāciju par /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu un rīkojoties atbilstoši sabiedrībā valdošajiem morāles uzskatiem, un nekavējoties ziņojot par viņa rīcībā esošo informāciju par /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu, nevis daļu no /pers. A/ nozagtās naudas izlietojot savām personīgajām vajadzībām, radītu reālu iespēju, ka tiktu novērsts vai samazināts ievērojams, cietušajai /pers. C/, nodarītais zaudējums. /pers. B/ izdarot Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir nopietni apdraudējis jurisdikcijas intereses noziedzīgu nodarījumu atklāšanā un novēršanā, Ņemot vērā lietā konstatēto vienu atbildību pastiprinošo un vienu atbildību mīkstinošo apstākli, kā arī to, ka /pers. B/ Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu, brīvības atņemšanas sods /pers. B/ nosakāms tuvāk minimālā brīvības atņemšanas soda apmēram.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, tostarp arī apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka /pers. B/ par izdarīto zādzību un svešas mantas tīšu iznīcināšanu nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana. Tiesas ieskatā īslaicīga brīvības atņemšana nodrošinās Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definēto soda mērķu sasniegšanu.

Tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46. panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu var piemērot tad, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem soda veidiem, un minētais likuma nosacījums attiecināms arī uz šo konkrēto gadījumu.

Attiecībā uz /pers. B/ izdarītajiem noziegumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 185. panta pirmajā daļā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un divi atbildību pastiprinoši apstākļi. Viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis atzīts, nosakot sodu par Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Ņemot vērā minēto, /pers. B/ par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 185. panta pirmajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem piemērojama īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem par katru noziedzīgu nodarījumu. Savukārt par Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu piemērojam brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem.

Soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajiem nosakāmo sodu, tiek ņemta vērā judikatūrā izteiktā atziņa, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 8. jūnija lēmums lietā Nr. SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015. gada 21. decembra lēmums lietā Nr. SKK743/2015).

Apsūdzētajiem piemērotie sodi ir samērīgi un taisnīgi, tie atbilst soda mērķim un ar tiem tiks panāks taisnīgs krimināltiesisko attiecību noregulējums.

Ņemot vērā, lietā noskaidrotos /pers. A/ un /pers. B/ personu raksturojošos apstākļus, izdarīto noziegumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī to, ka abi apsūdzētie jau iepriekš ir sodīti krimināla kārtā par analogu noziegumu izdarīšanu, secināms, ka soda mērķis šajā lietā nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajiem kādu no attiecīgajās Krimināllikuma pantu sankcijās paredzētajiem vieglāka soda veidiem – naudas sodu vai piespiedu darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Krimināllikuma 50. panta otrā daļa nosaka, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā, soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Atbilstoši Augstākās tiesas rekomendācijām, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, vai pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos (Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse, apstiprināta ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumu).

Attiecībā uz /pers. A/ netiek konstatēts īpašs gadījums, kas ļautu tiesai pilnībā ietvert vieglāko sodu smagākajā vai pilnībā saskaitīt /pers. A/ ar šo spriedumu un ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 11. februāra spriedumu un Vidzemes rajona tiesas 27. februāra spriedumu piespriestos sodus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu galīgais sods /pers. A/ nosakāms šajā spriedumā piespriesto sodu – brīvības atņemšanu uz trim gadiem un sešiem mēnešiem – daļēji saskaitot ar sodiem, kas piespriesti ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 11. februāra spriedumu un Vidzemes rajona tiesas 27. februāra spriedumu– brīvības atņemšana uz četriem gadiem un pieciem mēnešiem.

Šādā gadījumā /pers. B/ galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Arī attiecībā uz /pers. B/ netiek konstatēts īpašs gadījums, kas ļautu tiesai pilnībā ietvert vieglāko sodu smagākajā vai pilnībā saskaitīt /pers. B/ ar šo spriedumu piespriestos sodus.

/pers. B/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi ir mazāk smagi noziegumi, tāpēc saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu sods viņam pēc noziedzīgo nodarījumu kopības nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus, brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu galīgais sods /pers. B/ nosakāms pilnīgi saskaitot šajā spriedumā piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 6. maija lēmumu ar kuru /pers. B/ noteikts galīgais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 11. februāra sprieduma krimināllietā Nr. 11400055519 un Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 27. februāra sprieduma krimināllietā Nr. 11280040016. Nosakot galīgo sodu pēc spriedumu kopības tiek piemērots pilnīga sodu saskaitīšanas princips, tādējādi nodrošinot Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķu sasniegšanu, tostarp, aizsargājot sabiedrības drošību un panākot, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Izvērtējot par apsūdzēto personībām iegūtās ziņas, tiesa secina, ka attiecībā pret apsūdzētajiem nav likumīga pamata Krimināllikuma 55. panta piemērošanai, saskaņā ar kuru tiesa, pastāvot atsevišķiem nosacījumiem, brīvības atņemšanas sodu, kas ir ilgāks par trīs mēnešiem, var noteikt nosacīti. Tiesa nav ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētie, sodu neizciešot, varētu neizdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu soda termiņā ieskaita apcietinājumu, aizturēšanu un izciestā soda daļu un saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu soda termiņā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji izciests pēc pirmā sprieduma.

/pers. A/ no 2018. gada 9. augusta līdz 2019. gada 8. februārim pilnībā ir izcietis brīvības atņemšanas sodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 8. maija sprieduma, kas pievienots Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumam krimināllietā Nr. 11280040016 – sešus mēnešus (lietas 2. sējuma 31.–33. lapa). /pers. A/ ir atradies aizturēšanā kriminālprocesā Nr. 11280010119 no 2019. gada 16. aprīļa pulksten 05.10 līdz 2019. gada 17. aprīlim pulksten 10.35 – divas dienas (lietas 2. sējuma 11. lapa (otra puse) – 12. lapa), kriminālprocesā Nr. 11280040016 aizturēšanā un apcietinājumā pavadījis laiku no 2016. gada 22. novembra līdz 2017. gada 28. martam – četrus mēnešus un septiņas dienas (lietas 2. sējuma 12. lapa (otra puse) – 13. lapa) un šajā krimināllietā aizturējumā un apcietinājumā pavadījis laiku no 2019. gada 27. novembra līdz 2020. gada 4. novembrim – 11 mēnešus un deviņas dienas (lietas 1. sējuma 23., 44. – 45. lapa). Ņemot vērā laiku, ko /pers. A/ ir pavadījis apcietinājumā un aizturējumā, par izciestu

viņam uzskatāms brīvības atņemšanas sods viens gads deviņi mēneši un 18 dienas.

/pers. B/ šajā kriminālprocesā ticis aizturēts no 2019. gada 18. novembra pulksten 08.00 līdz 2019. gada 19. novembrim pulksten 15.05 – divas dienas (lietas 1. sējuma 191. lapa) un atradies aizturēšanā un apcietinājumā no 2019. gada 28. novembra līdz 2020. gada 6. aprīlim – četrus mēnešus un desmit dienas (lietas 1. sējuma 70.lapa, 96.–97. lapa, lietas 2.sējuma 91. lapa), kā arī, atbilstoši Sodu reģistra sniegtajai informācijai, ir pilnībā izcietis brīvības atņemšanas sodu – vienu gadu un piecus mēnešus – pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 6. maija lēmuma ar kuru apsūdzētajam noteikts galīgais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 11. februāra sprieduma lietā Nr. 11400055519 un Vidzemes rajona tiesas 27. februāra sprieduma lietā Nr. 11280040016. Ņemot vērā laiku, ko /pers. B/ ir pavadījis apcietinājumā un aizturēšanā, kā arī sodu ko apsūdzētais ir izcietis pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 6. maija lēmuma – vienu gadu un piecus mēnešus – par izciestu viņam uzskatāms brīvības atņemšanas sods viens gads deviņi mēneši un 12 dienas.

/pers. B/ šobrīd lietā nav piemērots ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis. Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 6. aprīļa lēmumu /pers. B/ atcelts piemērotais drošības līdzeklis, tā kā konstatēts, ka apsūdzētais apcietinājumā atrodas ilgāk kā to pieļauj Krimināprocesa likuma 277. panta piektajā daļā noteiktais. Ņemot vērā apsūdzētā personību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumu un raksturu, kā arī noteikto sodu, lietā drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – apsūdzētajam /pers. B/ saglabājams līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

2019. gada 27. novembrī /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Ņemot vērā apsūdzētā personību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumu un raksturu, tiesas noteikto sodu, minētais drošības līdzeklis viņam saglabājams.

Veicot pierādījumu pārbaudi daļā par /pers. C/ lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju saskaņā ar Krimināprocesa likuma 499. panta otrās daļas nosacījumiem tiesa konstatēja šādus apstākļus.

Valsts apsūdzības uzturētāja tiesas sēdē norādīja, ka lietā ar pirmstiesas procesā iegūtiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem pilnībā ir pierādīta lietā pieteiktā kaitējuma kompensācija 12 000 apmērā. Pirmkārt ar pašas cietušās gan pirmstiesas procesā, gan tiesas sēdēs sniegtajām liecībām, arī ar /pers. D/, /pers. B/ un /pers. E/ liecībām, kuras nav apšaubāmas, jo apstiprinās savstarpēji, kā arī ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā. Savukārt /pers. A/ apgalvotais, ka viņš nav nozadzis naudas summu cietušās norādītās kaitējuma kompensācijas apmērā, ir pretrunā ar visiem lietas materiāliem, tostarp ar paša apsūdzētā liecināto.

/pers. A/ aizstāve norādīja, ka lietā pieteiktā kaitējuma kompensācija nav pierādīta. Lai arī 2020. gada 9. oktobra tiesas sēdē apsūdzētais atzina lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju, iepriekš viņš ir norādījis, ka kaitējuma kompensāciju atzīst daļēji. Vienīgais pierādījums lietā, kas apstiprina, ka nozagta naudas summa 12 000 EUR apmērā ir pašas cietušās liecības.

Lietā pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmērs faktiski sastāv no divām pozīcijām – nozagtā maka vērtības – 100 EUR – un nozagtās naudas summas 12 000 EUR. /pers. A/ nav cēlis iebildumus par nozagtā naudas maka vērtību un tiesas ieskatā tā uzskatāma par pierādītu. Pamatojoties uz apsūdzētā tiesas sēdē norādīto, lietā pastāv strīds par lietā pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru, ko veido noziedzīga nodarījuma rezultātā nozagtās naudas summa, kas saskaņā ar lietā pieteikto cietušās kaitējuma kompensācijas pieteikumu ir 12 000 EUR (lietas 1. sējuma 3. – 5.lapa).

2020. gada 9. oktobra tiesas sēdē, noskaidrojot apsūdzētā attieksmi pret apsūdzību, /pers. A/ norādīja, ka 5000 EUR apmērā atzīst lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju. Precīzu nozagtās naudas summu pateikt nevar.

2020. gada 4. novembra tiesas sēdē, sniedzot apsūdzētā liecību, /pers. A/ formāli atzina lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju 12 000 EUR apmērā. Norādīja, ka naudas līdzekļu no kuriem samaksāt cietušajai nodarīto kaitējumu viņam neesot.

Pirmstiesas procesā sniegtās /pers. A/ liecības un protokols par liecību pārbaudi uz vietas (lietas 1. sējuma 27., 51. lapa, 2. sējuma 4. lapa) tiesas sēdē tika pārbaudīti Krimināprocesa likuma 501. panta 1. punkta kārtībā. Apsūdzētais tiesas sēdē apstiprināja pirmtiesas procesā sniegtās liecības.

Pirmstiesas procesā nopratināts kā aizdomās turētais /pers. A/ liecina (lietas 1. sējuma 27. lapa), ka mājā iegājis pa garāžas durvīm, kuras nebija aizslēgtas. Izstaigāja visu māju, redzēja daudz vērtīgu mantu, uzkāpa mājas otrajā stāvā, iegāja guļamistabā, kur pie gultas stāvēja naktsskapītis. Naktsskapīša atvilknēs glabājās vairāki maki, kuros bija nauda. Paņēma vienu maku un salika tajā visu naudu no pārējiem makiem. Lielajā makā glabājies visvairāk naudas. Precīzu naudas summu, kāda glabājusies makos, /pers. A/ nav nosaucis, taču pieļauj, ka tie varēja būt 12 000 EUR. Par nozagto naudu /pers. A/pircis alkoholu. Vēlāk šo naudu viņam kāds nozadzis.

2019. gada 20. decembra protokolā par liecību pārbaudi uz vietas (lietas 1. sējuma 51. lapa) fiksētas apsūdzētā liecības, kurās /pers. A/ norāda, ka no mājas /adrese/, nozaga naudu – iespējams 12 000 EUR. Nauda glabājās vairākos makos mājas otrajā stāvā, skapītī pie gultas, atvilknēs. Visu naudu salika vienā makā un paņēmis to, devās projām.

Apsūdzētā nopratināšanas protokolā fiksētas /pers. A/ 2020. gada 13. martā sniegtās liecības (lietas 2.sējuma 4. lapa), kurās viņš norāda, ka pilnībā atzīst savu vainu apsūdzībā norādītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Ieejot cietušās mājā, uzkāpa mājas otrajā stāvā, kur skapītī pie gultas atrada vairākus makus ar naudu. Visu atrasto naudu salicis lielākajā, melnas krāsas naudas makā un ar paņemto naudu aizgājis no mājas. Precīzu nozagtās naudas summu neatceras, bet iespējams, ka tie ir bijuši 12 000 EUR .

/pers. C/ 2020. gada 3. jūnija tiesas sēdē liecināja, ka no /pers. F/, kas strādā kafejnīcā "Birznieki" saņēmusi informāciju, ka /pers. A/, iespējams, ir apzadzis cietušās māju. Pārbaudot saņemto informāciju, konstatējusi, ka ir nozagta nauda 12 000 EUR un naudas maks 100 EUR vērtībā. Nozagtā nauda glabājusies guļamistabā, skapītī pie gultas, vairākos makos. Vienā makā glabājušies 5000 EUR, kurus cietusī saņēmusi pārdodot dzīvokli. Pārējā nauda glabājusies vēl divos makos. Vienā no makiem glabājušies 1200 EUR, kas bija paredzēti vīra kapa pieminekļa uzstādīšanai. Kopumā esot nozagti 12 000 EUR. Nauda sakrāta kopdzīves laikā ar vīru, kurš nomiris 2019. gada septembrī. Tā kā daļu naudas bija paredzēts novirzīt konkrētiem mērķiem– uzstādīt vīram kapa pieminekli, noguldīt bankā – precīzi zinājusi naudas summu, kuru glabājusi mājā. Par to, ka mājās glabā naudas līdzekļus attiecīgajā apmērā cietusī nevienam nav stāstījusi. Pēdējo reizi naudu pārskaitījusi 2019. gada septembrī.

2020. gada 9. oktobra tiesas sēdē cietusī uzturēja savas iepriekš sniegtās liecības. Papildus liecināja, ka nauda pārsvarā ir bijusi 50 EUR nomināla banknotēs. Iespējams, bijušas divas 100 EUR banknotes, pārējā nauda bijusi 50 EUR un 20 EUR banknotēs Mazākā naudas zīme bijusi 20 EUR.

/pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ pazīst kā vietējo iedzīvotāju, kas iepircies veikalā, kurā strādā lieciniece. Pamanījusi, ka /pers. A/, kuram parasti bijušas naudas grūtības, pēkšņi parādījusies liela naudas summa, bieži sācies iepirkties. Pats apsūdzētais pastāstījis, ka naudu nozadzis kādā mājā, taču precīzu summu nosaukt neesot varējis – minējis desmit tūkstošus, pats ar to lielījies. Pēc apsūdzētā stāstītā veikalā, sapratusi, ka apzagta /pers. C/. Pati lieciniece nav redzējusi konkrētu naudas summu. Pēc kāda laika, ierodoties veikalā, /pers. A/ stāstījis, ka pats apzagts – kāds nozadzis viņam naudu. /pers. A/ stāstīto veikala telpā, viņam nedzirdot ierakstījusi telefonā un vēlāk skaņas ierakstu nodevusi policijas darbiniekiem.

/pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības nolasītas Krimināprocesa likuma 501. panta pirmās daļas 1. punkta kārtībā (lietas 1. sējuma 17. lapa), tajās norādīts, ka /pers. E/ strādā veikalā "Birznieki" par pārdevēju. 2019. gada novembra mēnesī veikalā /pers. A/ stāstījis, ka /pers. B/ viņam ir nozadzis naudu– vairāk par astoņiem tūkstošiem *euro*, kuru savukārt /pers. A/ nozadzis kādā no līvānu tipa mājām /adrese/, kas pieder sievietei ar melniem matiem. Tiesas sēdē lieciniece apstiprināja pirmstiesas procesā sniegtās liecības

Tiesas sēdē /pers. B/ liecināja, ka bijis klāt brīdī, kad /pers. A/ pārskaitīja nozagto naudu. Nauda bijusi 7000 EUR vai 8000 EUR. Nauda bijusi 20 EUR un 50 EUR banknotēs, nevienu 100 EUR banknoti neesot redzējis. Daļu naudas līdz brīdim, kad notikusi pārskaitīšana, /pers. A/ jau bija iztērējis, pieļāva, ka kādu daļu /pers. A/ bija noslēpis.

/pers. B/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta pirmās daļas 1. punktu nolasītas tiesas sēdē (lietas 1. sēj. 39.–40. lapa).

Tiesas sēdē /pers. B/ apstiprināja savas pirmstiesas procesā sniegtās liecības. Tajās /pers. B/ liecina, ka kopā ar /pers. A/ dzīvo /adrese/. Oktobra beigās /pers. A/ teica, ka ir noskatījis māju, ko apzagt. Novembra sākumā kādā rītā /pers. A/ atnāca mājās un ieslēdzās savā istabā. Ap pulksten 6.30 /pers. A/ devās projām. Tās pašas dienas vakarā ap pulksten 20.00 /pers. A/ atgriezās dzīvesvietā. Acīmredzot /pers. A/ bija iepircies – iegādājies sev jaunas drēbes, rokas pulksteni, apavus. /pers. A/ iesauca /pers. B/ savā istabā un pastāstīja, ka iekļuvis mājā par kuru iepriekš stāstījis un atradis divus makus ar naudu 50 EUR un 20 EUR bankotēs. Maku ar naudu esot paņēmis. /pers. A/ uzaicināja, lai /pers. B/ palīdz pārskaitīt naudu. Pārskaitot naudu, tur bija aptuveni 8000 EUR. Daļa naudas jau bijusi iztērēta.

Pārbaudot iepriekš minētās liecības, tiesa piešķir augstāku ticamību cietušās /pers. C/ sniegtajām liecībām, savukārt /pers. A/ sniegtās liecības, kurās apsūdzētais apstrīd lietā pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru, tiek vērtētas kritiski turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Cietusī/pers. C/ gan pirmstiesas procesā, gan tiesas izmeklēšanas laikā konsekventi ir uzturējusi lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju nozagtās naudas summas 12 000 EUR un maka vērtības 100, 00 EUR apmērā. Līdzīgi kā /pers. B/, arī cietusī ir norādījusi, ka nauda tika glabāta pārsvarā 20 EUR un 50 EUR banknotēs. Cietusī liecināja, ka glabājusi naudu konkrētiem mērķiem – daļa naudas bija paredzēta vīra kapa pieminekļa uzstādīšanai, daļa naudas bija iegūta kopdzīves laikā ar vīru, turklāt neilgi pirms zādzības, cietusī naudas summu pārskaitījusi, tā kā lielāko naudas summu bija paredzēt noguldīt bankā. Savukārt /pers. A/ jau pirmstiesas procesā nav varējis nosaukt precīzu nozagtās naudas summu, piekrītot, ka nozadzis 12 000 EUR, tiesas sēdē apalvojot, ka nozadzis 5000 EUR un vēlāk tiesas sēdē, sniedzot apsūdzētā liecību, atzīstot lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju un norādot, ka naudas līdzekļu no kuriem segt cietušajai nodarīto kaitējumu viņam nav. Minētais liecina, ka lai arī apsūdzētais nepiekrīt pieteiktajam kaitējuma kompensācijas apmēram, viņam pašam nav zināma nozagtās naudas summa. /pers. A/ norādītais, ka kaitējuma kompensāciju atzīst tikai daļēji liecina par apsūdzētā vēlēšanos izvairīties no atbildības.

/pers. A/ liecinātais, ka nozadzis naudas summu 5000 EUR apmērā ir pretrunā ar pašā apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām, kuras viņš kā apsūdzētais sniedzis tiesā, kā arī pretrunā ar liecinieka /pers. B/ pirmstiesas procesā un tiesas sēdē norādīto, ka /pers. A/ nozagtā naudas summa ir bijusi 7000 EUR vai 8000 EUR. /pers. A/ norādītais ir pretrunā arī ar /pers. E/ liecināto tiesas sēdē un pirmstiesas procesā. Tiesas sēdē, sniedzot liecības, lieciniece ir norādījusi, ka /pers. A/ lielījies ar to, ka nozadzis vairāk kā 10 000 EUR. Pirmstiesas procesā liecinot /pers. E/ ir norādījusi, ka sarunājoties ar /pers. A/ viņš nav varējis nosaukt precīzu nozagtās summas apmēru – nozadzis vairāk par astoņiem tūkstošiem.

Tiesai nav pamata ticēt /pers. A/ un /pers. B/ liecībās norādītajam nozagtās naudas apmēram, tā kā abu minēto personu sniegtās liecības ir savstarpēji pretrunīgas. Analizējot /pers. B/ un /pers. A/ liecības secināms, ka abām minētajām personām precīza nozagtās naudas summa nav zināma. /pers. B/ ir liecinājis, ka pārskaitot naudu, bijuši aptuveni 8000 EUR, vienlaicīgi norādot, ka daļu naudas /pers. A/ jau bija iztērējis un pieļaujot iespēju, ka daļa naudas bija paslēpta.

/pers. C/ lietā pieteiktais kaitējuma kompensācijas apmērs ir pierādīts ar viņas tiesas sēdē un pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām, kā arī ar liecineces /pers. E/ liecināto par to, ka /pers. A/ sarunas laikā veikalā stāstījis, ka no mājas Ungurpilī nozadzis vairāk kā 10000 EUR.

Tāpat tiek ņemts vērā /pers. A/ apsūdzētā liecībā teiktais, ka viņš atzīst cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju 12 000 EUR apmērā, kas atbilst arī viņa pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās norādītajam.

Nav šaubu, ka persona, kura ar tiesas spriedumu atzīta par vainīgu mantas zādzībā, iekļūstot telpā, ir atbildīga par cietušajam nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu, jo tieši apsūdzētā prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajai arī tika radīts zaudējums. Turklāt apsūdzētā /pers. A/ vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, kura rezultātā cietušajai radies kaitējums, ir pilnībā pierādīts, līdz ar to tiesa atzīst, ka mantiska kaitējuma kompensācija par labu cietušajai nosakāma tādā apmērā, kāds tas norādīts sprieduma aprakstošajā daļā atspoguļotajā pierādītā nozieguma aprakstā.

Kriminālprocesa likuma 22. pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo un otro daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tādu stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis. Turklāt norādāms, ka jāatlīdzina tikai tāds zaudējums, kuram var noskaidrot nodarītāju. Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību, un kā priekšnosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai konstatējami 1) nodarītāja prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars (sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata. Rīga, 2014., 207.-217.lpp).

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 528. panta pirmās daļas 9. punktu, /pers. A/ nosakāms termiņš labprātīgai kaitējumu kompensāciju samaksai 30 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai maksājumu apliecinošos dokumentus.

Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem. Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmajā daļā noteikts, ka procesuālos izdevumus piedzen no notiesātajiem.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84. panta otrajai daļai, 2009. gada 22. decembra MK noteikumiem Nr. 1493 ”Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, apmaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" aizstāvei Inesei Baikovskai pēc iesniegtā paziņojuma no valsts līdzekļiem izmaksājami 510 EUR, par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. B/, aizstāvei Sarmītei Jakovickai pēc iesniegtā paziņojuma no valsts līdzekļiem izmaksājami 315 EUR, par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. A/.

Lietā nav ziņu par apsūdzēto mantisko stāvokli, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85. pantam izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem, tādējādi procesuālie izdevumi, kas saistīti ar samaksu aizstāvēm ir piedzenami no apsūdzētajiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmo daļu tiesas nolēmumā norāda, kas darāms ar lietiskajiem pierādījumiem, dokumentiem, ar noziedzīgu nodarījumu saistīto mantu un citiem izņemtajiem priekšmetiem un vērtībām.

Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punktā noteikts, ka lietiskos pierādījumus, dokumentus, citus izņemtos priekšmetus un vērtības atdod to īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, bet, ja tie nav jāatdod īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, — realizē vai, ja tiem nav vērtības, — iznīcina.

Lietiskie pierādījumi– aploksne ar diviem COPAN tamponiem ar nomazgājumiem un aploksni ar siekalu paraugu uz COPAN tampona, kas glabājas lietā– iznīcināmi.

Lietā glabājas mobilais telefons HUAWEI IMEI 864988015387876, mobilā telefona iepakojumu baltā krāsā, mobilā telefona austiņas, mobilā telefona vāciņu zilā krāsā, mobilā telefona lādētāju ar USB vadu, mobilā telefona SIM kartes nodalījuma atvēršanas adatu, vienu lapu ar divām IMEI koda uzlīmēm, pulksteni OMAX uz zila spilventiņa un pulksteņa OMAX iepakojumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[11] panta pirmo daļu noziedzīgi iegūta manta ir manta, kas personas īpašumā vai valdījumā tieši vai netieši nonākusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rezultātā.

Minētās tiesību normas ceturtā daļa nosaka, ka noziedzīgi iegūtu mantu, līdzekļus, ko persona ieguvusi no šādas mantas realizācijas, kā arī

noziedzīgi iegūtas mantas izmantošanas rezultātā gūtos augļus konfiscē, ja tā nav jāatdod īpašniekam vai likumīgam valdītājam.

Lietā pilnībā ir pierādīta /pers. B/ vaina Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā– apsūdzētais, apzinoties, ka no /pers. A/ saņemtie naudas līdzekļi iegūti noziedzīgā kārtā par tiem ir iegādājies mantu, tostarp HUAWEI IMEI 864988015387876, mobilā telefona iepakojumu baltā krāsā, mobilā telefona austiņas, mobilā telefona vāciņu zilā krāsā, mobilā telefona lādētāju ar USB vadu, mobilā telefona SIM kartes nodalījuma atvēršanas adatu, vienu lapu ar divām IMEI koda uzlīmēm, pulksteni OMAX uz zila spilventiņa un pulksteņa OMAX iepakojumu, kas glabājās lietā.

Ņemot vērā, ka norādītā manta pie apsūdzētā nonākusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rezultātā, tā nav atdodama apsūdzētajam /pers. B/ un ir konfiscējama.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 5. punktu konfiscēto mantu, kas sakarā ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav atstājama personas īpašumā, nodod Valsts ieņēmumu dienestam, bet, ja tai nav vērtības, — iznīcina.

Ņemot vērā, ka konfiscētā manta nav atstājama apsūdzētā /pers. B/ īpašumā, vienlaikus konfiscētā manta ir tāda manta, kura nav atzīstama par bezvērtīgu mantu, tā ir nododama Valsts ieņēmumu dienestam.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 528., 529., 530. pantu,

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu 3 (trim) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu galīgo sodu /pers. A/ noteikt šajā spriedumā piespriesto sodu daļēji saskaitot ar sodiem, kas piespriesti ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 11. februāra spriedumu un ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumu brīvības atņemšanu uz 4 (četriem gadiem) un 5 (pieciem mēnešiem).

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, 52. panta ceturto un piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt: izciesto brīvības atņemšanas sodu no 2018. gada 9. augusta līdz 2019. gada 8. februārim, kriminālprocesā Nr. 11280010119 aizturēšanā pavadīto laiku no 2019. gada 16. aprīļa pulksten 05.10 līdz 2019. gada 17. aprīlim pulksten 10.35, kriminālprocesā Nr. 11280040016 aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2016. gada 22. novembra līdz 2017. gada 28. martam, kā arī šajā kriminālprocesā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2019. gada 27. novembra 2020. gada 4. novembrim.

/pers. A/ soda izciešanas termiņu skaitīt no 2020. gada 5. novembra.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabāt /pers. A/ drošības līdzekli – apcietinājums.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 314. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu daļēji saskaitīt piespriestos sodus un sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu galīgo sodu /pers. B/ noteikt pilnīgi saskaitot šajā spriedumā piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 6. maija lēmumu brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 11 (vienpadsmit) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52. panta pirmās daļas ceturto un piekto daļu /pers. B/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā un aizturēšanā pavadīto laiku no 2019. gada 18. novembra pulksten 08.00 līdz 2019. gada 19. novembrim pulksten 15.05. un no 2019. gada 28. novembra līdz 2020. gada 6. aprīlim, kā arī soda laikā ieskaitīt pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 6. maija lēmuma pilnībā izciesto sodu 1 (vienu) gadu un 5 (piecus) mēnešus.

Līdz sprieduma stāšanās spēkā brīdim saglabāt /pers. B/ drošības līdzekli –uzturēšanās noteiktā vietā.

Soda izciešanas termiņu apsūdzētajam /pers. B/ skaitīt no aizturēšanas dienas.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. C/ kaitējuma kompensāciju 12100 EUR (divpadsmit tūkstoši viens simts *euro*).

Piedzīt no /pers. B/ par labu ZS "Birznieki" kaitējuma kompensāciju 8,39 EUR (astoņi *euro* un 39 centi).

Piedzīt no /pers. B/ par labu SIA "Rimi Latvia" kaitējuma kompensāciju 199,80 EUR (viens simts deviņdesmit deviņi *euro* un 80 centi).

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus 510 EUR (pieci simti desmit *euro*) par advokāta darba samaksu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 315 EUR (trīs simti piecpadsmit *euro*) par advokāta darba samaksu.

Procesuālie izdevumi par advokāta darba samaksu iemaksājami: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr. LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22.

Sprieduma labprātīgai izpildei par kompensācijas un procesuālo izdevumu piedziņu noteikt termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Noteikt /pers. A/ un /pers. B/ pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensāciju un procesuālo izdevumu atlīdzināšanu.

Lietiskos pierādījumus – aploksni ar diviem COPAN tamponiem ar nomazgājumiem un aploksni ar siekalu paraugu uz COPAN tampona, kas glabājas lietā, iznīcināt.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[11] pantu un Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 5. punktu lietiskos pierādījumus – mobilo telefonu HUAWEI IMEI 864988015387876, mobilā telefona iepakojumu baltā krāsā, mobilā telefona austiņas, mobilā telefona vāciņu zilā krāsā, mobilā telefona lādētāju ar USB vadu, mobilā telefona SIM kartes nodalījuma atvēršanas adatu, vienu lapu ar divām IMEI koda uzlīmēm, pulksteni OMAX uz zila spilventiņa un pulksteņa OMAX iepakojumu – atzīt par noziedzīgi iegūtu mantu, konfiscēt un pēc sprieduma stāšanas spēkā nododot Valsts ieņēmumu dienestam.

Pilns tiesas spriedums ir pārsūdzams 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas – 2020. gada 27. novembra apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, sūdzību iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese S. Babre